

ประกาศคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ
เรื่อง การกำกับดูแลกิจการที่ดีในรัฐวิสาหกิจ
พ.ศ. ๒๕๖๘

โดยที่พระราชบัญญัติการพัฒนากำกับดูแลและบริหารรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้คณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจประกาศกำหนดแนวทางการกำกับดูแลกิจการที่ดีในรัฐวิสาหกิจ เพื่อให้รัฐวิสาหกิจดำเนินงานด้วยความรับผิดชอบ โปร่งใส และบรรลุดัตถประสงค์การจัดตั้ง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ ประกอบมาตรา ๑๐ (๘) และ (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติการพัฒนากำกับดูแลและบริหารรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๖๒ คณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจจึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ เรื่อง การกำกับดูแลกิจการที่ดีในรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๖๘”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ การกำกับดูแลกิจการที่ดีในรัฐวิสาหกิจให้เป็นไปตามแนวทางที่กำหนดในประกาศนี้ ให้คณะกรรมการรัฐวิสาหกิจมีหน้าที่ในการปรับปรุงแก้ไขกฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับที่มีให้สอดคล้องกับการกำกับดูแลกิจการที่ดีตามประกาศนี้

ข้อ ๔ ให้รัฐวิสาหกิจ กรรมการ ผู้บริหาร และบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ ความระมัดระวัง ความซื่อสัตย์สุจริต และมีจริยธรรม โดยปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับ และแนวปฏิบัติที่ใช้บังคับกับรัฐวิสาหกิจ และการกำกับดูแลกิจการที่ดีในรัฐวิสาหกิจ ให้ประกอบด้วยเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) บทบาทของภาครัฐ
- (๒) สิทธิและความเท่าเทียมกันของผู้ถือหุ้น
- (๓) คณะกรรมการ
- (๔) บทบาทของผู้มีส่วนได้เสีย
- (๕) ความยั่งยืนและนวัตกรรม
- (๖) การเปิดเผยข้อมูล
- (๗) การบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายใน
- (๘) จรรยาบรรณ
- (๙) การติดตามผลการดำเนินงาน

โดยให้เป็นไปตามเอกสารแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๕ กรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติได้ในเรื่องใดตามประกาศนี้ ให้คณะกรรมการรัฐวิสาหกิจจัดให้มีการปฏิบัติทดแทนที่เหมาะสม พร้อมทั้งบันทึกเหตุผลที่ไม่สามารถปฏิบัติได้ การวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น แนวทางหรือวิธีการที่รัฐวิสาหกิจใช้ปฏิบัติทดแทน และแผนการดำเนินการเพื่อให้สามารถปฏิบัติตามการกำกับดูแลกิจการที่ดีในรัฐวิสาหกิจตามประกาศนี้ได้ต่อไปและให้เผยแพร่ต่อสาธารณชน

ให้รัฐวิสาหกิจทบทวนการปฏิบัติตามการกำกับดูแลกิจการที่ดีในรัฐวิสาหกิจอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

ข้อ ๖ ภายใต้บังคับข้อ ๔ ให้สำนักงานมีอำนาจปรับปรุงการกำกับดูแลกิจการที่ดีในรัฐวิสาหกิจตามเอกสารแนบท้ายประกาศนี้ และเมื่อได้ดำเนินการแล้วให้รายงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจทราบ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

(นายพิชัย ชุณหวิชัย)

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ

เอกสารแนบท้าย

ประกาศคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ

เรื่อง การกำกับดูแลกิจการที่ดีในรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๖๘

สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ

กระทรวงการคลัง

สารบัญ

บททั่วไป	๔
ความหมายของการกำกับดูแลกิจการ	๔
ความสำคัญของการกำกับดูแลกิจการ	๔
การกำกับดูแลกิจการที่ดี	๔
นิยามของคำสำคัญ	๕
หมวดที่ ๑ บทบาทของภาครัฐ	๖
หลักการ	๖
แนวทาง หมวดที่ ๑	๖
แนวทางปฏิบัติ หมวดที่ ๑	๗
หมวดที่ ๒ สิทธิและความเท่าเทียมกันของผู้ถือหุ้น	๘
หลักการ	๘
แนวทาง หมวดที่ ๒ ข้อ ๑ การดูแลและคุ้มครองสิทธิของผู้ถือหุ้น	๘
แนวทาง หมวดที่ ๒ ข้อ ๒ การประชุมผู้ถือหุ้น	๙
แนวทางปฏิบัติ หมวดที่ ๒	๑๐
หมวดที่ ๓ คณะกรรมการ	๑๑
หลักการ	๑๑
แนวทาง หมวดที่ ๓ ข้อ ๑ โครงสร้างกรรมการและการสรรหากรรมการ	๑๑
แนวทางปฏิบัติ หมวดที่ ๓-๑	๑๓
แนวทาง หมวดที่ ๓ ข้อ ๒ การดำเนินงานของคณะกรรมการ	๑๔
แนวทางปฏิบัติ หมวดที่ ๓-๒	๑๗
แนวทาง หมวดที่ ๓ ข้อ ๓ การประเมินผลคณะกรรมการ	๑๙
แนวทางปฏิบัติ หมวดที่ ๓-๓	๑๙
หมวดที่ ๔ บทบาทของผู้มีส่วนได้เสีย	๒๐
หลักการ	๒๐
แนวทาง หมวดที่ ๔	๒๐
แนวทางปฏิบัติ หมวดที่ ๔	๒๐
หมวดที่ ๕ ความยั่งยืนและนวัตกรรม	๒๑
หลักการ	๒๑
แนวทาง หมวดที่ ๕	๒๑
แนวทางปฏิบัติ หมวดที่ ๕	๒๑

หมวดที่ ๖ การเปิดเผยข้อมูล	๒๒
หลักการ	๒๒
แนวทาง หมวดที่ ๖	๒๒
แนวทางปฏิบัติ หมวดที่ ๖	๒๒
หมวดที่ ๗ การบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายใน	๒๓
หลักการ	๒๓
แนวทาง หมวดที่ ๗ ข้อ ๑ การบริหารความเสี่ยง	๒๓
แนวทางปฏิบัติ หมวดที่ ๗-๑	๒๔
แนวทาง หมวดที่ ๗ ข้อ ๒ การควบคุมภายใน	๒๕
แนวทางปฏิบัติ หมวดที่ ๗-๒	๒๖
หมวดที่ ๘ จรรยาบรรณ	๒๗
หลักการ	๒๗
แนวทาง หมวดที่ ๘	๒๗
แนวทางปฏิบัติ หมวดที่ ๘	๒๗
หมวดที่ ๙ การติดตามผลการดำเนินงาน	๒๘
หลักการ	๒๘
แนวทาง หมวดที่ ๙	๒๘
แนวทางปฏิบัติ หมวดที่ ๙	๒๘
แหล่งอ้างอิง	๒๙

บททั่วไป

ความหมายของการกำกับดูแลกิจการ

การกำกับดูแลกิจการ^๑ คือ ความสัมพันธ์ระหว่างฝ่ายจัดการ คณะกรรมการ เจ้าของและผู้มีส่วนได้เสียแต่ละกลุ่มในการกำกับดูแลกิจการที่ทำให้เกิดโครงสร้างและระบบการดำเนินงานที่สำคัญขององค์กร ซึ่งเป็นกลไกที่ใช้ในการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายหลักของกิจการ และการกำหนดวิธีการและทิศทางที่จะบรรลุวัตถุประสงค์เหล่านั้น รวมถึงการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของกิจการ

ความสำคัญของการกำกับดูแลกิจการ

การกำกับดูแลกิจการเป็นปัจจัยสำคัญที่มุ่งหมายให้เกิดมาตรฐานด้านการกำกับดูแลกิจการที่ดีในการสร้างคุณค่าให้กิจการอย่างยั่งยืนและเสริมสร้างประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์กร โดยมีวัตถุประสงค์หลักคือการกำหนดนโยบาย การกำกับ การติดตามและประเมินผล การควบคุม และการดูแลผู้ที่ได้รับมอบหมายอำนาจหน้าที่ให้ไปทำหน้าที่ทางการบริหาร เพื่อให้ทรัพยากรขององค์กรได้นำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตรงตามเป้าหมายหลัก ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้เสียแต่ละกลุ่มอย่างเป็นธรรมและเท่าเทียม

การกำกับดูแลกิจการที่ดี

การกำกับดูแลกิจการที่ดี^๒ คือ การกำกับดูแลกิจการที่เป็นไปเพื่อการสร้างคุณค่าให้กิจการอย่างยั่งยืน นอกเหนือจากการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ลงทุน ซึ่งคณะกรรมการควรกำกับดูแลกิจการให้นำไปสู่ผล (Governance Outcomes) อย่างน้อย ดังต่อไปนี้

๑. สามารถแข่งขันได้และมีผลประกอบการที่ดี โดยคำนึงถึงผลกระทบในระยะยาว (Competitiveness and Performance with Long-term Perspective)
๒. ประกอบธุรกิจอย่างมีจริยธรรม เคารพสิทธิและมีความรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้น และผู้มีส่วนได้เสีย (Ethical and Responsible Business)
๓. เป็นประโยชน์ต่อสังคม และพัฒนาหรือลดผลกระทบด้านลบต่อสิ่งแวดล้อม (Good Corporate Citizenship)
๔. สามารถปรับตัวได้ภายใต้ปัจจัยการเปลี่ยนแปลง (Corporate Resilience)

^๑ OECD.(๒๐๒๓). G๒๐/OECD Principles of Corporate Governance, OECD Publishing. Paris.

^๒ หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน พ.ศ. ๒๕๖๐ ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

นิยามของคำสำคัญ

คำสำคัญ	นิยาม
คณะกรรมการ	คณะกรรมการของรัฐวิสาหกิจ
ประธานกรรมการ	ประธานกรรมการในคณะกรรมการของรัฐวิสาหกิจ
กรรมการ	กรรมการในคณะกรรมการ ซึ่งรวมถึงประธานกรรมการ และรองประธานกรรมการด้วย
ผู้บริหารสูงสุด	ผู้ว่าการ ผู้อำนวยการ กรรมการผู้จัดการใหญ่ กรรมการผู้อำนวยการใหญ่ หรือบุคคลซึ่งดำรงตำแหน่งผู้บริหารสูงสุดในรัฐวิสาหกิจนั้น
ผู้บริหารระดับสูง	บุคคลซึ่งดำรงตำแหน่ง ๓ ลำดับแรก โดยให้นับถัดจากผู้ว่าการ ผู้อำนวยการ กรรมการผู้จัดการใหญ่ กรรมการผู้อำนวยการใหญ่ หรือบุคคลซึ่งดำรงตำแหน่งผู้บริหารสูงสุดในรัฐวิสาหกิจนั้น
คณะอนุกรรมการ	คณะทำงานกลุ่มย่อยที่คณะกรรมการตั้งขึ้นมาเพื่อช่วยศึกษาและกลั่นกรองงานด้านใดด้านหนึ่ง
ฝ่ายจัดการ	ผู้บริหารสูงสุดและผู้บริหารระดับสูง
พนักงาน	พนักงานและลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจ ซึ่งรวมไปถึงที่ปรึกษาคณะกรรมการ ที่ปรึกษา รัฐวิสาหกิจ เลขานุการ ผู้ช่วยเลขานุการ หรือบุคคลที่ดำรงตำแหน่งที่มีหน้าที่คล้ายคลึงกัน
ผู้มีส่วนได้เสีย	บุคคล ชุมชน องค์กร หรือสิ่งอื่นใดที่ได้รับผลกระทบ โดยอาจได้รับผลประโยชน์ หรือสูญเสียผลประโยชน์จากการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจ ซึ่งรวมถึงบุคคลหรือองค์กรที่ให้ความสนใจในการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจด้วย เช่น พนักงาน ลูกค้า ประชาชน คู่ค้า เจ้าหนี้ คู่แข่ง ตลอดจนสังคม ชุมชน และสิ่งแวดล้อม เป็นต้น
กรรมการที่เป็นอิสระ	กรรมการที่มีความเป็นอิสระจากฝ่ายจัดการ ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ กลุ่มผู้ถือหุ้นรายใหญ่ หน่วยงานของรัฐ หรือบุคคลใดก็ตามที่จะทำให้เกิดการตัดสินใจที่ไม่เป็นอิสระ โดยกรรมการที่เป็นอิสระต้องมีอิสระในการตัดสินใจและควบคุมการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจให้เป็นไปตามพันธกิจ เป้าหมาย และประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้เสีย โดยรวมมากที่สุด
กรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร	กรรมการที่ไม่ได้ดำรงตำแหน่งใด ๆ ในฝ่ายจัดการของรัฐวิสาหกิจนั้น
กฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง	รัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติ พระราชกำหนด พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ มติคณะรัฐมนตรี คำสั่ง รวมถึงหลักเกณฑ์และแนวทางที่เกี่ยวข้อง
บริษัทย่อย	บริษัทที่รัฐวิสาหกิจนั้นมีอำนาจควบคุมกิจการหรือบริษัทที่รัฐวิสาหกิจถือหุ้นเกินกว่าร้อยละ ๕๐ เป็นต้นไป

หมวดที่ ๑ บทบาทของภาครัฐ

หลักการ

ภาครัฐควรมีการกำหนดหลักการและแนวทางของหน้าที่ที่พึงปฏิบัติ โดยภาครัฐควรมีการแบ่งแยกบทบาทหน้าที่ไว้อย่างชัดเจนเพื่อให้เกิดการถ่วงดุลที่ดีในการกำกับดูแล รวมถึงภาครัฐควรมีส่วนในการกำหนดนโยบายและทิศทางในการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจ โดยไม่เข้าไปแทรกแซงการบริหารงานประจำของรัฐวิสาหกิจ แต่ยังคงมีการติดตามและกำกับให้รัฐวิสาหกิจดำเนินการตามพันธกิจและวัตถุประสงค์ขององค์กรด้วยความรอบคอบ โปร่งใสและตรวจสอบได้ และให้คำนึงถึงประสิทธิผลในการดำเนินงาน

แนวทาง หมวดที่ ๑

๑. ภาครัฐควรพิจารณาถึงความเหมาะสมในการแยกบทบาทหน้าที่ของภาครัฐในการกำหนดนโยบาย (Policy Maker) การกำกับดูแล (Regulator) การดำเนินการ (Operator) และเจ้าของ (Owner) ออกจากกัน ให้ชัดเจน

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๑ ข้อที่ ๑)

๒. ภาครัฐควรกำหนดนโยบายและทิศทางในการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจ โดยควรมีการบูรณาการด้านนโยบายและการดำเนินการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้วย

๓. กรณีที่ภาครัฐมีการกำหนดนโยบายให้รัฐวิสาหกิจดำเนินกิจกรรม มาตรการ หรือโครงการ ให้คำนึงถึงหลักวินัยการเงินการคลังของประเทศ และภาครัฐควรมีการกำหนดมาตรการและ/หรือแนวทางที่ชัดเจนในการรับภาระการชดเชยในการดำเนินงานนั้น พร้อมทั้งเปิดเผยนโยบาย มาตรการ และ/หรือแนวทางดังกล่าว เพื่อให้เกิดความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๑ ข้อที่ ๒)

๔. ภาครัฐควรมีหน้าที่กำกับดูแลและติดตามให้รัฐวิสาหกิจดำเนินการตามพันธกิจและวัตถุประสงค์ของรัฐวิสาหกิจ โดยไม่ควรเข้าไปแทรกแซงการบริหารงานของรัฐวิสาหกิจ และให้รัฐวิสาหกิจมีอำนาจและอิสระในการบริหารงาน

๕. ภาครัฐในฐานะเจ้าของควรร่วมประชุมในที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นและทำหน้าที่โดยชอบผ่านการออกเสียงลงมติในที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้น

๖. ภาครัฐในฐานะเจ้าของควรหารือกับคณะกรรมการ คณะกรรมการตรวจสอบ ผู้ตรวจสอบภายนอก และผู้ตรวจสอบของรัฐอย่างสม่ำเสมอ เพื่อประเมินประสิทธิผลและประสิทธิภาพของระบบการบริหารงาน การควบคุม และส่งเสริมให้การดำเนินงานสามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้

๗. ภาครัฐในฐานะเจ้าของควรนำหลักธรรมาภิบาลการลงทุนสำหรับผู้ลงทุนสถาบัน (Investment Governance Code) ซึ่งจัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์มาใช้ในการกำกับให้รัฐวิสาหกิจมีกรอบและกลไกในการกำกับดูแลกิจการที่ดี

๘. ภาครัฐควรจัดการให้มีระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน รวมถึงการดำเนินงานตามแผนพัฒนาวิสาหกิจ เพื่อให้สามารถติดตามการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ และน่าเชื่อถือ

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๑ ข้อที่ ๓)

แนวทางปฏิบัติ หมวดที่ ๑

๑. การแยกบทบาทหน้าที่ของภาครัฐในการกำหนดนโยบาย (Policy Maker) การกำกับดูแล (Regulator) ผู้ดำเนินการ (Operator) และเจ้าของ (Owner) ออกจากกันให้ชัดเจน โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

๑.๑ เพื่อป้องกันการขัดแย้งของผลประโยชน์ (Conflict of Interests)

๑.๒ เพื่อป้องกันการแทรกแซงการบริหารงานประจำของรัฐวิสาหกิจ (Day-to-Day Management)

๑.๓ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมและการแทรกแซงกลไกตลาด

๒. ภาครัฐสามารถอ้างอิงได้จากพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ หมวด ๒ นโยบายการคลัง ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐดำเนินกิจกรรม มาตรการ หรือโครงการ โดยรัฐบาลจะรับภาระการชดเชยในการดำเนินการนั้น และพระราชบัญญัติการพัฒนากำกับดูแลและบริหารรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๖๒ หมวด ๓ แผนพัฒนารัฐวิสาหกิจ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบาย มาตรการ และการจัดสรรเงินชดเชยให้แก่รัฐวิสาหกิจ

๓. ภาครัฐสามารถอ้างอิงได้จากหลักธรรมาภิบาลการลงทุนสำหรับผู้ลงทุนสถาบัน (Investment Governance Code for Institutional Investors หรือ I Code) ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ หรือที่มีการปรับปรุง

หมวดที่ ๒ สิทธิและความเท่าเทียมกันของผู้ถือหุ้น

หลักการ

ผู้ถือหุ้นทุกรายเป็นเจ้าของรัฐวิสาหกิจมีสิทธิพื้นฐานตามที่กฎหมายกำหนด โดยสิทธิที่สำคัญประการหนึ่งคือ การตัดสินใจในเรื่องสำคัญของรัฐวิสาหกิจโดยการออกเสียงลงคะแนนในที่ประชุมผู้ถือหุ้น ซึ่งรวมถึงการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินกิจการของรัฐวิสาหกิจ ดังนั้น คณะกรรมการจึงควรดูแลและคุ้มครองสิทธิของผู้ถือหุ้นและปฏิบัติต่อผู้ถือหุ้นอย่างเท่าเทียมกัน รวมถึงไม่กระทำการใด ๆ อันเป็นการละเมิดสิทธิของผู้ถือหุ้น

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๒ ข้อที่ ๑)

แนวทาง หมวดที่ ๒

แนวทางสำหรับหมวดสิทธิและความเท่าเทียมกันของผู้ถือหุ้น ประกอบด้วย ๒ หัวข้อ ดังนี้

๑. การดูแลและคุ้มครองสิทธิของผู้ถือหุ้น
๒. การประชุมผู้ถือหุ้น

๑. การดูแลและคุ้มครองสิทธิของผู้ถือหุ้น

๑.๑ คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้เรื่องสำคัญ ทั้งประเด็นที่กำหนดในกฎหมายและประเด็นที่อาจมีผลกระทบต่อทิศทางการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจได้ผ่านการพิจารณาของผู้ถือหุ้น

๑.๒ คณะกรรมการควรอำนวยความสะดวกให้ผู้ถือหุ้นได้ใช้สิทธิอย่างเท่าเทียมกัน โดยการกำหนดหลักเกณฑ์การให้ผู้ถือหุ้นสามารถเสนอเพิ่มวาระการประชุมผู้ถือหุ้น และเปิดเผยหลักเกณฑ์ดังกล่าวให้ผู้ถือหุ้นทราบล่วงหน้าด้วยวิธีที่ผู้ถือหุ้นเข้าถึงได้อย่างสะดวก รวมถึงชี้แจงเหตุผลให้ที่ประชุมผู้ถือหุ้นทราบในกรณีที่ไม่ได้นำมาบรรจุเป็นวาระการประชุมผู้ถือหุ้น หรือแจ้งให้ที่ประชุมผู้ถือหุ้นทราบในกรณีที่ไม่มีผู้ถือหุ้นเสนอวาระการประชุมล่วงหน้า

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๒ ข้อที่ ๒)

๑.๓ คณะกรรมการควรกำหนดหลักเกณฑ์การให้ผู้ถือหุ้นเสนอชื่อบุคคลเพื่อเข้าดำรงตำแหน่งกรรมการ และเปิดเผยหลักเกณฑ์ดังกล่าวให้ผู้ถือหุ้นทราบล่วงหน้าด้วยวิธีที่ผู้ถือหุ้นเข้าถึงได้อย่างสะดวก รวมถึงชี้แจงเหตุผลให้ที่ประชุมผู้ถือหุ้นทราบในกรณีที่ไม่ได้บรรจุรายชื่อดังกล่าวในวาระการประชุมผู้ถือหุ้น หรือแจ้งให้ที่ประชุมผู้ถือหุ้นทราบในกรณีที่ไม่มีผู้ถือหุ้นเสนอรายชื่อกรรมการ

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๒ ข้อที่ ๒)

๑.๔ คณะกรรมการควรกำหนดหลักเกณฑ์การส่งคำถามล่วงหน้าในการประชุมผู้ถือหุ้น และเปิดเผยหลักเกณฑ์ดังกล่าวให้ผู้ถือหุ้นทราบล่วงหน้าด้วยวิธีที่ผู้ถือหุ้นเข้าถึงได้อย่างสะดวก รวมถึงชี้แจงเหตุผลให้ที่ประชุมผู้ถือหุ้นทราบในกรณีที่ปฏิเสธการตอบคำถามที่ส่งมาล่วงหน้าในที่ประชุมผู้ถือหุ้น หรือแจ้งให้ที่ประชุมผู้ถือหุ้นทราบในกรณีที่ไม่มีผู้ถือหุ้นส่งคำถามล่วงหน้า

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๒ ข้อที่ ๒)

๑.๕ คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้รัฐวิสาหกิจมีนโยบายและแนวปฏิบัติเพื่อให้ผู้ถือหุ้นทุกรายได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน

๒. การประชุมผู้ถือหุ้น

๒.๑ คณะกรรมการควรกำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุมผู้ถือหุ้น โดยคำนึงถึงความสะดวก ในการเข้าร่วมประชุมของผู้ถือหุ้น และเปิดโอกาสให้ผู้ถือหุ้นสามารถเข้าร่วมประชุมผู้ถือหุ้นในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ (คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๒ ข้อที่ ๓)

๒.๒ คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้หนังสือนัดประชุมผู้ถือหุ้นมีข้อมูลที่ถูกต้อง ครบถ้วน และเพียงพอต่อการใช้สิทธิของผู้ถือหุ้น โดยผู้ถือหุ้นควรได้รับข้อมูลดังกล่าวภายในระยะเวลาที่เพียงพอที่จะทำให้ ผู้ถือหุ้นศึกษาข้อมูลก่อนเข้าประชุมผู้ถือหุ้นได้

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๒ ข้อที่ ๔)

๒.๓ ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุมผู้ถือหุ้น มีหน้าที่ดูแลให้การประชุมผู้ถือหุ้น เป็นไปตามกฎหมาย และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง รวมถึงข้อบังคับของรัฐวิสาหกิจและดูแลให้การประชุมผู้ถือหุ้น มีประสิทธิภาพและโปร่งใส

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๒ ข้อที่ ๕)

๒.๔ กรรมการทุกคน ผู้บริหารสูงสุด ผู้บริหารระดับสูง และประธานคณะกรรมการต่าง ๆ ควรเข้าร่วมประชุมผู้ถือหุ้นเพื่อให้ผู้ถือหุ้นสามารถซักถามในประเด็นต่าง ๆ ได้

๒.๕ คณะกรรมการควรอำนวยความสะดวกให้ผู้ถือหุ้น มีโอกาสแสดงความเห็นและตั้งคำถาม ใด ๆ ต่อที่ประชุม ตามวาระการประชุมผู้ถือหุ้นและเรื่องที่เสนอ โดยประธานในที่ประชุมควรจัดสรรเวลา ให้อย่างเหมาะสมและเพียงพอ

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๒ ข้อที่ ๖)

๒.๖ คณะกรรมการไม่ควรสนับสนุนการเพิ่มวาระการประชุมที่ไม่ได้แจ้งเป็นการล่วงหน้า โดยไม่จำเป็น โดยเฉพาะวาระการประชุมสำคัญที่ผู้ถือหุ้นต้องใช้เวลาในการศึกษาข้อมูลก่อนตัดสินใจ

๒.๗ ประธานในที่ประชุมผู้ถือหุ้นควรจัดให้มีการลงมติแยกในแต่ละหัวข้อในกรณีที่วาระ การประชุมใดมีหลายหัวข้อ

๒.๘ คณะกรรมการควรส่งเสริมให้นำเทคโนโลยีมาใช้ในการประชุมผู้ถือหุ้น เพื่อให้การดำเนินการ ประชุมสามารถกระทำได้รวดเร็ว ถูกต้อง แม่นยำ และตรวจสอบได้

๒.๙ คณะกรรมการควรสนับสนุนให้มีบุคคลที่เป็นอิสระเป็นผู้ตรวจนับหรือตรวจสอบคะแนนเสียง ในการประชุม และเปิดเผยผลการลงคะแนนที่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย และงดออกเสียง ในแต่ละวาระการประชุม ให้ที่ประชุมผู้ถือหุ้นทราบ พร้อมทั้งบันทึกไว้ในรายงานการประชุม

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๒ ข้อที่ ๗)

๒.๑๐ คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้รัฐวิสาหกิจเปิดเผยมติที่ประชุมผู้ถือหุ้น พร้อมผล การลงคะแนนเสียงภายในวันทำการถัดไปด้วยวิธีที่ผู้ถือหุ้นเข้าถึงได้อย่างสะดวก

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๒ ข้อที่ ๒ และ ๘)

๒.๑๑ คณะกรรมการควรดูแลให้รายงานการประชุมผู้ถือหุ้นมีความถูกต้องครบถ้วน และมีการเปิดเผย ด้วยวิธีที่ผู้ถือหุ้นเข้าถึงได้อย่างสะดวก

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๒ ข้อ ๒ และ ๘)

แนวทางปฏิบัติ หมวดที่ ๒

๑. รัฐวิสาหกิจที่ต้องนำหมวดที่ ๒ สิทธิและความเท่าเทียมกันของผู้ถือหุ้นไปถือปฏิบัติ ได้แก่ รัฐวิสาหกิจที่มีผู้ถือหุ้นตั้งแต่ ๒ รายขึ้นไป

๒. รัฐวิสาหกิจสามารถอ้างอิงได้จากหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือที่มีการปรับปรุงใหม่ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแนวทางและช่องทางในการเผยแพร่ข้อมูล

๓. รัฐวิสาหกิจสามารถอ้างอิงได้จากแนวปฏิบัติด้านการกำกับดูแลกิจการที่ดี เรื่อง การจัดประชุมผู้ถือหุ้น ฉบับปรับปรุงมกราคม ๒๕๖๔ ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หรือที่มีการปรับปรุงใหม่ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการอำนวยความสะดวกให้ผู้ถือหุ้น

๔. รัฐวิสาหกิจสามารถอ้างอิงได้จากหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือที่มีการปรับปรุงใหม่ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหนังสือนัดประชุมผู้ถือหุ้น

๕. การเลือกประธานกรรมการในที่ประชุมผู้ถือหุ้นจะต้องเป็นไปตามกฎหมายจัดตั้งของรัฐวิสาหกิจ สำหรับรัฐวิสาหกิจที่เป็นบริษัทมหาชนจำกัดให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๐๔ และสำหรับบริษัทจำกัดให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๑๘๐

๖. รัฐวิสาหกิจสามารถอ้างอิงได้จากแนวปฏิบัติด้านการกำกับดูแลกิจการที่ดี เรื่อง การจัดประชุมผู้ถือหุ้น ฉบับปรับปรุงมกราคม ๒๕๖๔ ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หรือที่มีการปรับปรุงใหม่ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเปิดโอกาสให้ผู้ถือหุ้นซักถามและแสดงความคิดเห็น

๗. บุคคลหรือหน่วยงานที่เป็นอิสระ ให้หมายถึง บุคคลหรือหน่วยงานที่มีความเป็นอิสระจากฝ่ายจัดการ ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ กลุ่มผู้ถือหุ้นรายใหญ่ หน่วยงานของรัฐ หรือบุคคลใดก็ตามที่จะทำให้เกิดการตัดสินใจที่ไม่เป็นอิสระ

๘. รัฐวิสาหกิจสามารถอ้างอิงได้จากหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือที่มีการปรับปรุงใหม่ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยมติที่ประชุมและการจัดทำรายงานการประชุมผู้ถือหุ้น

หมวดที่ ๓ คณะกรรมการ

หลักการ

คณะกรรมการเป็นตัวแทนของผู้ถือหุ้นในการกำกับดูแลรัฐวิสาหกิจให้มีการปฏิบัติงานเป็นไปตามพันธกิจ วัตถุประสงค์ ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนารัฐวิสาหกิจและนโยบายของภาครัฐ คณะกรรมการควรปฏิบัติงานตามหลักความไว้วางใจ (Fiduciary Duty) และดูแลให้กรรมการ ฝ่ายจัดการ ตลอดจนพนักงานปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบระมัดระวัง (Duty of Care) และซื่อสัตย์ต่อองค์กร (Duty of Loyalty) เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด และปฏิบัติต่อผู้มีส่วนได้เสียอย่างเหมาะสมและเป็นธรรม โดยคณะกรรมการควรมีองค์ประกอบทางความรู้ความสามารถที่เหมาะสม และควรเข้าใจขอบเขต หน้าที่ และความรับผิดชอบของคณะกรรมการ รวมถึงกำกับดูแลให้ฝ่ายจัดการปฏิบัติหน้าที่ให้บรรลุพันธกิจและวัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนารัฐวิสาหกิจและนโยบายของภาครัฐ

แนวทาง หมวดที่ ๓

แนวทางสำหรับหมวดคณะกรรมการ ประกอบด้วย ๓ หัวข้อ ดังนี้

๑. โครงสร้างคณะกรรมการและการสรรหากรรมการ

๑.๑ โครงสร้างคณะกรรมการ

๑.๒ การสรรหากรรมการ

๒. การดำเนินงานของคณะกรรมการ

๒.๑ บทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบของคณะกรรมการ

๒.๒ การประชุมคณะกรรมการ

๒.๓ การพัฒนาคณะกรรมการ

๒.๔ การกำหนดค่าตอบแทนของคณะกรรมการ

๒.๕ การดำเนินงานเกี่ยวกับผู้บริหารสูงสุด ผู้บริหารระดับสูง และพนักงาน

๓. การประเมินผลคณะกรรมการ

๑. โครงสร้างคณะกรรมการและการสรรหากรรมการ

๑.๑ โครงสร้างคณะกรรมการ

๑) คณะกรรมการควรพิจารณาและทบทวนจำนวนของกรรมการในคณะกรรมการให้มีความเหมาะสมกับการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจ

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๓-๑ ข้อที่ ๑)

๒) คณะกรรมการควรพิจารณากำหนดโครงสร้างคณะกรรมการให้มีกรรมการที่เป็นอิสระอย่างน้อยจำนวน ๑ ใน ๓ ของจำนวนกรรมการทั้งหมด

๓) คณะกรรมการควรประกอบด้วยกรรมการที่มีคุณลักษณะเฉพาะด้านที่มีความจำเป็นต่อการดำเนินธุรกิจและจำเป็นต่อการบรรลุเป้าหมายหลักและพันธกิจของรัฐวิสาหกิจและมีคุณสมบัติหลากหลายทั้งในด้านทักษะ ความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ ความสามารถ ตลอดจนความหลากหลายทางด้านอายุและเพศ
(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๓-๑ ข้อที่ ๒)

๔) กรรมการควรดำรงตำแหน่งกรรมการในรัฐวิสาหกิจไม่เกิน ๓ แห่ง ในเวลาเดียวกัน และถ้ามีการดำรงตำแหน่งกรรมการในบริษัทและ/หรือหน่วยงานของรัฐเพิ่มเติม จะต้องไม่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่กรรมการของรัฐวิสาหกิจ

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๓-๑ ข้อที่ ๓ และ ๔)

๕) กรรมการไม่ควรประกอบกิจการหรือดำรงตำแหน่งกรรมการ ผู้บริหาร หรือพนักงานในกิจการอันเป็นการแข่งขันกับรัฐวิสาหกิจ

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๓-๑ ข้อที่ ๕)

๖) กรรมการในรัฐวิสาหกิจไม่ควรดำรงตำแหน่งในส่วนราชการ หรือหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่กำกับดูแลการประกอบกิจการ (Regulator) ของรัฐวิสาหกิจนั้น

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๓-๑ ข้อที่ ๖)

๗) ประธานกรรมการควรเป็นกรรมการที่เป็นอิสระ เว้นแต่กรณีที่มีกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น โดยในกรณีที่ประธานกรรมการไม่ได้เป็นกรรมการที่เป็นอิสระ คณะกรรมการควรจัดให้มีกระบวนการที่ทำให้เกิดการถ่วงดุลอำนาจในการทำงานของประธานกรรมการและทำให้เกิดการทำงานที่เป็นอิสระ

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๓-๑ ข้อที่ ๖)

๘) คณะกรรมการควรพิจารณาแต่งตั้งคณะอนุกรรมการตามความจำเป็นเพื่อพิจารณาประเด็นเฉพาะเรื่อง กลั่นกรองข้อมูล และเสนอแนวทางการพิจารณาก่อนให้คณะกรรมการเห็นชอบต่อไป

๙) อดีตผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจควรพ้นจากตำแหน่งผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจแล้วอย่างน้อย ๒ ปี ก่อนได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการของรัฐวิสาหกิจนั้น

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๓-๑ ข้อที่ ๗)

๑.๒ การสรรหากรรมการ

๑) คณะกรรมการควรจัดตั้งคณะอนุกรรมการสรรหา ซึ่งอนุกรรมการสรรหาส่วนใหญ่และประธานคณะอนุกรรมการสรรหาควรเป็นกรรมการที่เป็นอิสระ

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๓-๑ ข้อที่ ๘)

๒) คณะอนุกรรมการสรรหาควรจัดให้มีการประชุมเพื่อพิจารณาหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหากรรมการที่ไม่ใช่กรรมการโดยตำแหน่งให้เป็นไปอย่างเหมาะสม เว้นแต่มีกฎหมายที่กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหากรรมการที่ไม่ใช่กรรมการโดยตำแหน่งเป็นการเฉพาะ ให้ดำเนินการตามกฎหมายนั้น

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๓-๑ ข้อที่ ๑ ถึง ๙)

๓) คณะอนุกรรมการสรรหาควรทบทวนหลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหากรรมการอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเสนอแนะต่อคณะกรรมการก่อนที่จะมีการสรรหากรรมการทดแทนกรรมการที่ครบวาระ

แนวทางปฏิบัติ หมวดที่ ๓-๑

๑. คณะกรรมการควรให้มีการพิจารณาและนำเสนอการปรับปรุง (เพิ่ม/ลด) จำนวนของกรรมการ เพื่อให้มีความเหมาะสมกับรัฐวิสาหกิจ โดยให้ดำเนินการตามกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

๒. การสรรหากรรมการและแนวทางการแต่งตั้งกรรมการรัฐวิสาหกิจจะต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติการพัฒนากำกับดูแลและบริหารรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๖๒ พระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งจะต้องเป็นไปตามกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

๓. รัฐวิสาหกิจสามารถอ้างอิงได้จากหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือที่มีการปรับปรุงใหม่ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดหลักเกณฑ์ในการดำรงตำแหน่งของกรรมการ

๔. คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้มีระบบการเปิดเผยการดำรงตำแหน่งในบริษัทและ/หรือ การถือครองหุ้นในบริษัทและ/หรือกิจการใด ๆ ของกรรมการด้วย

๕. รัฐวิสาหกิจสามารถอ้างอิงได้จากพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ หมวด ๖ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดมิให้กรรมการประกอบกิจการหรือดำรงตำแหน่งในกิจการที่เป็นการแข่งขันกับรัฐวิสาหกิจ รวมถึงเว็บไซต์เรื่อง กรรมการอิสระและกรรมการตรวจสอบ ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคุณสมบัติของกรรมการอิสระ ข้อที่ ๘ หรือที่มีการปรับปรุงใหม่

๖. รัฐวิสาหกิจสามารถอ้างอิงได้จากหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือที่มีการปรับปรุงใหม่ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเลือกบุคคลที่เหมาะสมเป็นประธานกรรมการ และผู้บริหารสูงสุด

๗. รัฐวิสาหกิจสามารถอ้างอิงได้จากประกาศคณะกรรมการกำกับตลาดทุน ที่ ทจ. ๒๘/๒๕๕๑ เรื่อง การขออนุญาตเสนอขายหุ้นที่ออกใหม่ หรือที่มีการปรับปรุงใหม่ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเว้นระยะในการปฏิบัติงาน

๘. คณะอนุกรรมการสรรหาควรนำผลการประเมินผลงานของกรรมการในปีที่ผ่านมา มาประกอบการพิจารณาทบทวนคัดเลือกกรรมการ

๙. รัฐวิสาหกิจสามารถอ้างอิงได้จากหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือที่มีการปรับปรุงใหม่ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสรรหาและคัดเลือกกรรมการ

๒. การดำเนินงานของคณะกรรมการ

๒.๑ บทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบของคณะกรรมการ

๑) คณะกรรมการควรเข้าใจบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบในฐานะผู้นำให้รัฐวิสาหกิจ บรรลุพันธกิจและวัตถุประสงค์ และทำหน้าที่กำกับดูแลให้รัฐวิสาหกิจมีการบริหารงานที่ดี รวมถึงเข้าใจขอบเขต หน้าที่และความรับผิดชอบของตน

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๓-๒ ข้อที่ ๑)

๒) คณะกรรมการควรจัดทำกฎบัตรหรือนโยบายการกำกับดูแลกิจการ รวมถึงแนวปฏิบัติที่ดี ของคณะกรรมการที่ระบุหน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการในการปฏิบัติงาน

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๓-๒ ข้อที่ ๒)

๓) คณะกรรมการควรกำหนดขอบเขตหน้าที่และความรับผิดชอบของตนและฝ่ายจัดการ ให้ชัดเจน และกำกับดูแลฝ่ายจัดการดำเนินการให้บรรลุพันธกิจ วัตถุประสงค์ และเป้าหมายของรัฐวิสาหกิจ

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๓-๒ ข้อที่ ๓)

๔) คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้ฝ่ายจัดการรับผิดชอบการบริหารงานตามกรอบนโยบาย ที่วางไว้โดยไม่แทรกแซงการตัดสินใจและการบริหารงาน

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๓-๒ ข้อที่ ๔)

๕) คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้รัฐวิสาหกิจดำเนินงานตามกฎหมายและกฎระเบียบ ที่เกี่ยวข้องมติที่ประชุมผู้ถือหุ้น ตลอดจนนโยบายการดำเนินงานที่ได้กำหนดไว้

๖) คณะกรรมการควรส่งเสริมให้มีการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่มุ่งเน้นการปฏิบัติงานที่เอื้อให้ บรรลุพันธกิจ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย แผนยุทธศาสตร์ และนโยบายการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจ

๗) คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้รัฐวิสาหกิจมีนโยบายในการกำกับดูแลริชชีย่อยให้ชัดเจน

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๓-๒ ข้อที่ ๕)

๘) คณะกรรมการควรปฏิบัติหน้าที่โดยยึดถือประโยชน์สูงสุดของรัฐวิสาหกิจเป็นที่ตั้ง และกรรมการไม่ควรกระทำการใด ๆ อันอาจทำให้เกิดความขัดแย้งของผลประโยชน์ต่อรัฐวิสาหกิจ

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๓-๒ ข้อที่ ๖ และ ๗)

๙) คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้รัฐวิสาหกิจมีนโยบายและวิธีปฏิบัติเพื่อให้การทำรายการ ที่อาจมีความขัดแย้งของผลประโยชน์เป็นไปตามขั้นตอนการดำเนินงาน และเป็นไปเพื่อผลประโยชน์ของรัฐวิสาหกิจ โดยผู้ที่อาจมีความขัดแย้งของผลประโยชน์นั้นไม่ควรมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การเข้าทำรายการดังกล่าว รวมทั้งให้มีการเปิดเผยข้อมูลตามที่กฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกำหนด

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๓-๒ ข้อที่ ๖ และ ๗)

๑๐) คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้รัฐวิสาหกิจมีนโยบายและวิธีปฏิบัติในการรักษา ความลับ (Confidentiality) การรักษาความน่าเชื่อถือ (Integrity) ความพร้อมใช้ (Availability) ของข้อมูล รวมถึงระบบการรักษาความปลอดภัยของข้อมูลของรัฐวิสาหกิจและมาตรการป้องกันมิให้กรรมการ ฝ่ายจัดการ และผู้ใดก็ตามที่สามารถเข้าถึงข้อมูล นำข้อมูลไปใช้โดยมิชอบ

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๓-๒ ข้อที่ ๘)

๑๑) คณะกรรมการควรจัดให้มีระบบรายงานความเป็นอิสระของกรรมการที่เป็นอิสระ โดยเมื่อได้รับการแต่งตั้งให้กรรมการที่เป็นอิสระเปิดเผยความสัมพันธ์กับรัฐวิสาหกิจ และความเกี่ยวข้องกับฝ่ายจัดการ ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ กลุ่มผู้ถือหุ้นรายใหญ่ หน่วยงานของรัฐ หรือบุคคลใดก็ตามที่จะทำให้เกิดการตัดสินใจที่ไม่เป็นอิสระ และควรจัดทำทุกปีในระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง ทั้งนี้ ในกรณีที่กรรมการที่เป็นอิสระเปลี่ยนแปลงสถานะระหว่างดำรงตำแหน่งจนขาดคุณสมบัติในการเป็นกรรมการที่เป็นอิสระต้องรายงานคณะกรรมการเพื่อพิจารณาสถานะการดำรงตำแหน่งของกรรมการโดยทันที

๑๒) คณะกรรมการควรกำหนดบทบาทและอำนาจหน้าที่ของประธานกรรมการให้ชัดเจน และสนับสนุนให้ประธานกรรมการสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์และเหมาะสม
(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๓-๒ ข้อที่ ๙)

๒.๒ การประชุมคณะกรรมการ

๑) คณะกรรมการควรจัดให้มีกำหนดการประชุมและวาระการประชุมคณะกรรมการเป็นการล่วงหน้า และในกรณีที่มีการเสนอวาระการประชุมเพิ่มเติมควรให้คณะกรรมการมีมติเห็นชอบในการเพิ่มวาระการประชุมดังกล่าวก่อนการประชุม

๒) คณะกรรมการควรประชุมทุกเดือนและเพิ่มเติมตามความจำเป็น เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างต่อเนื่องทันการณ์

๓) คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้กรรมการและฝ่ายจัดการมีอิสระที่จะเสนอเรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อรัฐวิสาหกิจเข้าสู่วาระการประชุม
(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๓-๒ ข้อที่ ๑๐)

๔) คณะกรรมการควรได้รับเอกสารประกอบการประชุมล่วงหน้าอย่างน้อย ๕ วันทำการก่อนวันประชุม

๕) คณะกรรมการควรสามารถเข้าถึงข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการตัดสินใจในการประชุม คณะกรรมการได้จากฝ่ายจัดการที่ได้รับมอบหมายภายในขอบเขตที่กำหนด
(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๓-๒ ข้อที่ ๑๑)

๖) คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้กรรมการที่มีความขัดแย้งของผลประโยชน์กับรัฐวิสาหกิจ งดเว้นจากการมีส่วนร่วมในการอภิปรายและออกเสียงลงมติหรือออกจากที่ประชุมในการประชุมครั้งนั้น
(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๓-๒ ข้อที่ ๖ และ ๗)

๗) กรรมการแต่ละคนควรเข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ ของจำนวนการประชุม คณะกรรมการทั้งหมดที่ได้จัดให้มีขึ้นในรอบปี

๘) คณะกรรมการควรถือเป็นนโยบายที่จะให้กรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารมีโอกาสที่จะประชุมระหว่างกันเองตามความจำเป็นเพื่ออภิปรายเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจ โดยไม่มีกรรมการที่เป็นผู้บริหารและฝ่ายจัดการร่วมด้วย และควรแจ้งให้ผู้บริหารสูงสุดทราบถึงผลการประชุมด้วย

๙) คณะกรรมการควรดูแลให้มีระบบการบันทึกรายงานการประชุมให้รายงานการประชุมมีความถูกต้องและครบถ้วน สำหรับการประชุมคณะกรรมการ การประชุมคณะอนุกรรมการต่าง ๆ และการประชุมต่าง ๆ ภายในคณะกรรมการ

๒.๓ การพัฒนาคณะกรรมการ

- ๑) คณะกรรมการควรส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคคลที่ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการใหม่ได้รับคำแนะนำและมีข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่
(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๓-๒ ข้อที่ ๑๒)
- ๒) คณะกรรมการควรได้รับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ที่เป็นปัจจุบันอย่างสม่ำเสมอ
(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๓-๒ ข้อที่ ๑๓)
- ๓) คณะกรรมการควรส่งเสริมและสนับสนุนให้กรรมการได้รับการอบรมและพัฒนาศักยภาพและความรู้ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่

๒.๔ การกำหนดค่าตอบแทนของคณะกรรมการ

- ๑) คณะกรรมการควรพิจารณานโยบายและหลักเกณฑ์ในการกำหนดโครงสร้างค่าตอบแทนของกรรมการเพื่อขออนุมัติจากผู้ถือหุ้น
(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๓-๒ ข้อที่ ๑๔)
- ๒) คณะกรรมการควรจัดตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณาค่าตอบแทน ซึ่งประธานคณะอนุกรรมการและสมาชิกส่วนใหญ่ควรเป็นกรรมการที่เป็นอิสระเพื่อพิจารณาหลักเกณฑ์ในการกำหนดโครงสร้างค่าตอบแทนให้เป็นไปอย่างเหมาะสม โปร่งใส และเป็นธรรม โดยนโยบายและหลักเกณฑ์การกำหนดค่าตอบแทนควรมีความสอดคล้องกับพันธกิจ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และยุทธศาสตร์ของรัฐวิสาหกิจ
(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๓-๒ ข้อที่ ๑๔)
- ๓) คณะกรรมการควรเปิดเผยนโยบายและหลักเกณฑ์ในการกำหนดโครงสร้างค่าตอบแทนของกรรมการในรายงานประจำปีของรัฐวิสาหกิจและค่าตอบแทนของกรรมการ โดยให้รวมถึงค่าตอบแทนจากการเป็นอนุกรรมการต่าง ๆ และกรรมการในบริษัทย่อยด้วย

๒.๕ การดำเนินงานเกี่ยวกับผู้บริหารสูงสุด ผู้บริหารระดับสูง และพนักงาน

- ๑) คณะกรรมการควรจัดตั้งคณะอนุกรรมการสรรหาผู้บริหารสูงสุดเพื่อพิจารณาหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเพื่อดำรงตำแหน่งผู้บริหารสูงสุด
(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๓-๒ ข้อที่ ๑๕)
- ๒) คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้ผู้บริหารสูงสุดจัดให้มีโครงสร้างผู้บริหารระดับสูง ขอบเขตงาน และคุณสมบัติผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารระดับสูงที่เหมาะสม
- ๓) คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้มีแผนสืบทอดตำแหน่ง (Succession Plan) สำหรับตำแหน่งผู้บริหารสูงสุด ผู้บริหารระดับสูง และตำแหน่งสำคัญ (Key Positions) ของรัฐวิสาหกิจ
(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๓-๒ ข้อที่ ๑๖)
- ๔) คณะกรรมการควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ฝ่ายจัดการและพนักงานได้รับการอบรมและพัฒนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน
- ๕) คณะกรรมการควรกำหนดหลักเกณฑ์และปัจจัยในการประเมินผลงานของผู้บริหารสูงสุด และติดตามให้ผู้บริหารสูงสุดประเมินผู้บริหารระดับสูงอื่น ๆ ให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์และปัจจัยการประเมินดังกล่าว

๖) คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้ผู้บริหารสูงสุดมีการบริหารทรัพยากรบุคคลที่สอดคล้องกับพันธกิจและวัตถุประสงค์ของรัฐวิสาหกิจ รวมถึงการรักษาพนักงานที่มีความสามารถของรัฐวิสาหกิจไว้ (คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๓-๒ ข้อที่ ๑๗)

๗) คณะกรรมการควรให้คณะอนุกรรมการพิจารณาคำตอบแทนพิจารณาโครงสร้างคำตอบแทนของฝ่ายจัดการและพนักงาน และควรมีการทบทวนความเหมาะสมอย่างต่อเนื่อง

แนวทางปฏิบัติ หมวดที่ ๓-๒

๑. บทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบของกรรมการรัฐวิสาหกิจควรครอบคลุมอย่างน้อย ดังนี้

๑.๑ การจัดทำวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และค่านิยมร่วมขององค์กรที่มีความสอดคล้องกับพันธกิจ วัตถุประสงค์ และนโยบายของรัฐ

๑.๒ การกำหนดแผนยุทธศาสตร์ นโยบายการดำเนินงาน แผนการดำเนินงานประจำปี ตลอดจนทรัพยากรสำคัญ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายทั้งในระยะสั้น ระยะปานกลาง และตามระยะเวลา ซึ่งคาดหมายได้ตามสมควร

๑.๓ การกำกับดูแลให้บริษัทมีระบบบัญชี การรายงานทางการเงิน การบริหารความเสี่ยง ระบบการควบคุมภายในและการตรวจสอบภายในที่เพียงพอและเหมาะสมต่อการดำเนินธุรกิจ

๑.๔ การติดตาม ประเมินผล และการดูแลการรายงานผลการดำเนินงาน

๒. รัฐวิสาหกิจสามารถอ้างอิงได้จากหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือที่มีการปรับปรุงใหม่ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำกฎบัตรหรือนโยบายการกำกับดูแลกิจการ หรือแนวปฏิบัติที่ดีที่ระบุหน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการ

๓. รัฐวิสาหกิจสามารถอ้างอิงได้จากหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือที่มีการปรับปรุงใหม่ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับขอบเขตหน้าที่ของคณะกรรมการและการมอบอำนาจ การจัดการกิจการให้แก่ฝ่ายจัดการ

๔. การไม่แทรกแซงการตัดสินใจและการบริหารงาน ให้หมายถึง การกำกับดูแลของคณะกรรมการไม่ควรแทรกเข้าไปเกี่ยวข้องในการตัดสินใจและการบริหารงานของฝ่ายจัดการ (Day-to-Day Management)

๕. รัฐวิสาหกิจสามารถอ้างอิงได้จากหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือที่มีการปรับปรุงใหม่ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการที่ต้องกำกับดูแล นโยบายและการดำเนินงานของบริษัทย่อย

๖. รัฐวิสาหกิจสามารถอ้างอิงได้จากพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือที่แก้ไขเพิ่มเติม หมวด ๓/๑ การบริหารกิจการของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์ ส่วนที่ ๒ หน้าที่และความรับผิดชอบของกรรมการและผู้บริหาร ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกระทำที่ขัดหรือแย้งต่อผลประโยชน์ของบริษัท

๗. รัฐวิสาหกิจสามารถอ้างอิงคำจำกัดความของ "บุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกัน" จากเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หรือที่มีการปรับปรุงใหม่

๘. การรักษาความลับ (Confidentiality) มีความจำเป็นเนื่องจากข้อมูลบางอย่างมีความสำคัญ จำเป็นต้องเก็บเป็นความลับ หากถูกเปิดเผยอาจมีผลเสียหรือเป็นอันตราย การรักษาความลับเป็นการรับประกันว่าผู้มีสิทธิและได้รับอนุญาตเท่านั้นที่สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ องค์กรต้องมีมาตรการป้องกันการเข้าถึงสารสนเทศที่เป็นความลับ เช่น การจัดประเภทของสารสนเทศ การรักษาความปลอดภัยให้กับแหล่งจัดเก็บข้อมูล การกำหนดนโยบายรักษาความมั่นคงปลอดภัยและการนำไปใช้ เป็นต้น

๙. รัฐวิสาหกิจสามารถอ้างอิงได้จากหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือที่มีการปรับปรุงใหม่ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบทบาทและหน้าที่ของประธานกรรมการ

๑๐. คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้มีกลไกหรือหลักเกณฑ์ที่เป็นมาตรฐานกลางให้กรรมการ และฝ่ายจัดการเสนอวาระการประชุมแก่คณะกรรมการ

๑๑. ข้อมูลที่จำเป็น ให้นำหมายถึง ข้อมูลที่จำเป็นเพื่อใช้ในการประกอบการตัดสินใจวาระต่าง ๆ ในการประชุม เช่น ผลการวิเคราะห์โครงการที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ข้อมูลทางการเงินและไม่ใช้การเงินที่เป็นประโยชน์ต่อรัฐวิสาหกิจ เป็นต้น

๑๒. ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่อย่างน้อยควรรวมถึง ความเข้าใจในพันธกิจ วัตถุประสงค์ นโยบายของภาครัฐ วิสัยทัศน์ ค่านิยมองค์กร เป้าหมาย แผนยุทธศาสตร์ ตลอดจนลักษณะ การดำเนินงาน นโยบายการดำเนินงาน และแผนการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจ

๑๓. รัฐวิสาหกิจสามารถอ้างอิงได้จากหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือที่มีการปรับปรุงใหม่ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการและกรรมการควรมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับกฎหมายต่าง ๆ มาตรฐานความเสี่ยงและสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจที่เป็นปัจจุบัน อย่างสม่ำเสมอ

๑๔. รัฐวิสาหกิจสามารถอ้างอิงได้จากหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือที่มีการปรับปรุงใหม่ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดค่าตอบแทนคณะกรรมการที่เหมาะสม กับบทบาทหน้าที่

๑๕. รัฐวิสาหกิจจะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับ กรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๑๖. ตำแหน่งสำคัญ (Key Positions) ให้นำหมายถึง ตำแหน่งงานสำคัญที่มีความจำเป็นต่อการขับเคลื่อนองค์กรให้สามารถบรรลุพันธกิจและวัตถุประสงค์ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับลักษณะการดำเนินงาน ของแต่ละรัฐวิสาหกิจ

๑๗. รัฐวิสาหกิจสามารถอ้างอิงได้จากหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือที่มีการปรับปรุงใหม่ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารทรัพยากรบุคคล

๓. การประเมินผลคณะกรรมการ

๓.๑ คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานทั้งแบบรายคณะและรายบุคคล อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง และให้นำผลการปฏิบัติงานและสภาพปัญหา มาใช้ในการกำหนดแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๓-๓ ข้อที่ ๑)

๓.๒ คณะกรรมการอาจพิจารณาจัดให้มีที่ปรึกษาภายนอกมาช่วยในการทบทวน กำหนดแนวทาง และเสนอประเด็นในการประเมินผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการอย่างน้อยทุก ๆ ๓ ปี และเปิดเผยการดำเนินการดังกล่าวให้สาธารณชนได้รับทราบ

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๓-๓ ข้อที่ ๒)

๓.๓ คณะกรรมการควรนำผลการประเมินคณะกรรมการไปใช้ในการประกอบการพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบคณะกรรมการและการดำรงตำแหน่งของกรรมการในวาระถัดไป

แนวทางปฏิบัติ หมวดที่ ๓-๓

๑. รัฐวิสาหกิจสามารถอ้างอิงได้จากหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือที่มีการปรับปรุงใหม่ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ และคู่มือแนวทางการดำเนินงานของคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจอย่างมีประสิทธิภาพ หรือที่มีการปรับปรุงใหม่

๒. คณะกรรมการอาจพิจารณาจัดให้มีที่ปรึกษาภายนอก เพื่อให้เกิดความเป็นกลางในการพิจารณาเกณฑ์การประเมินผลและทำให้หลักเกณฑ์ดังกล่าวมีความเป็นปัจจุบันเพื่อให้เหมาะสมกับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการมากที่สุด

หมวดที่ ๔ บทบาทของผู้มีส่วนได้เสีย

หลักการ

ผู้มีส่วนได้เสียแต่ละกลุ่มมีความสำคัญในการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจให้เป็นไปอย่างยั่งยืน ดังนั้น คณะกรรมการควรกำหนดนโยบายให้มีการปฏิบัติต่อผู้มีส่วนได้เสียแต่ละกลุ่มโดยคำนึงถึงสิทธิของผู้มีส่วนได้เสียดังกล่าวตามกฎหมายหรือตามข้อตกลงที่มีกับผู้มีส่วนได้เสีย และกำกับดูแลให้มีกลไกและการปฏิบัติที่เหมาะสมแก่ผู้มีส่วนได้เสีย รวมถึงส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสียในการพัฒนาการดำเนินงาน และไม่ควรกระทำการใด ๆ ที่เป็นการละเมิดสิทธิของผู้มีส่วนได้เสียเหล่านั้น

แนวทาง หมวดที่ ๔

๑. คณะกรรมการควรกำหนดนโยบายให้มีการปฏิบัติต่อผู้มีส่วนได้เสียแต่ละกลุ่มให้ชัดเจน พร้อมทั้งกำกับดูแลให้รัฐวิสาหกิจดำเนินการตามนโยบายดังกล่าว

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๔ ข้อที่ ๑)

๒. คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้มีการพัฒนากลไกการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสียในการส่งเสริมการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจ

๓. คณะกรรมการควรจัดทำนโยบายและวิธีปฏิบัติในการรับแจ้งเบาะแสหรือข้อร้องเรียนของผู้มีส่วนได้เสีย

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๔ ข้อที่ ๒)

๔. คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้มีการเปิดเผยนโยบายการปฏิบัติต่อผู้มีส่วนได้เสีย กลไกการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสียและนโยบายและวิธีปฏิบัติในการรับแจ้งเบาะแสหรือข้อร้องเรียนของผู้มีส่วนได้เสียไว้ในรายงานประจำปีหรือบนเว็บไซต์

แนวทางปฏิบัติ หมวดที่ ๔

๑. รัฐวิสาหกิจสามารถอ้างอิงได้จากหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือที่มีการปรับปรุงใหม่ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำนโยบายและแนวปฏิบัติต่อผู้มีส่วนได้เสียแต่ละกลุ่ม

๒. รัฐวิสาหกิจสามารถอ้างอิงได้จากแนวปฏิบัติด้านการกำกับดูแลกิจการที่ดี เรื่อง แนวทางการจัดทำนโยบายและวิธีปฏิบัติการแจ้งเบาะแส (Whistle Blowing) ฉบับปรับปรุงมกราคม ๒๕๖๔ ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หรือที่มีการปรับปรุงใหม่

หมวดที่ ๕ ความยั่งยืนและนวัตกรรม

หลักการ

คณะกรรมการมีหน้าที่กำกับดูแลให้ฝ่ายจัดการกำหนดนโยบายและแผนการดำเนินงานขององค์กรที่คำนึงถึงการดำเนินงานอย่างยั่งยืนมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม รวมถึงนำนวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนาปรับปรุงกระบวนการทำงานการให้บริการและบริหารจัดการภายในองค์กรให้มีประสิทธิภาพ

แนวทาง หมวดที่ ๕

๑. คณะกรรมการควรกำหนดนโยบายและแผนการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจให้มีการดำเนินงานอย่างยั่งยืนมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยควรนำความเห็นและข้อเสนอแนะของผู้มีส่วนได้เสียแต่ละกลุ่มมาประกอบการพิจารณา

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๕ ข้อที่ ๑)

๒. คณะกรรมการควรส่งเสริมให้มีการสร้างนวัตกรรมและนำนวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนาปรับปรุงกระบวนการทำงาน การให้บริการ และการบริหารจัดการภายในองค์กรให้มีประสิทธิภาพ โดยมีการกำหนดงบประมาณในเรื่องของนวัตกรรมไว้ในแผนการดำเนินงาน (Operation Plan) อย่างชัดเจน

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๕ ข้อที่ ๒)

๓. คณะกรรมการควรพิจารณาความเหมาะสมในการจัดทำรายงานความยั่งยืน โดยคำนึงถึงกรอบรายงานที่ได้รับการยอมรับในประเทศหรือในระดับสากล

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๕ ข้อที่ ๒)

แนวทางปฏิบัติ หมวดที่ ๕

๑. รัฐวิสาหกิจสามารถอ้างอิงเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ขององค์การสหประชาชาติ (United Nations: UN) ซึ่งประกอบด้วยเป้าหมายหลัก ๑๗ ประการ หรือที่มีการปรับปรุงใหม่

๒. รัฐวิสาหกิจสามารถอ้างอิงหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือที่มีการปรับปรุงใหม่ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืน นวัตกรรม และรายงานความยั่งยืน

หมวดที่ ๖ การเปิดเผยข้อมูล

หลักการ

คณะกรรมการกำกับดูแลให้มีการเปิดเผยข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับรัฐวิสาหกิจและผู้มีส่วนได้เสียแต่ละกลุ่ม อย่างถูกต้อง เชื่อถือได้ ครบถ้วน เพียงพอ ทันเวลา และเป็นไปตามกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สาธารณชนและผู้มีส่วนได้เสียสามารถใช้ในการตัดสินใจได้อย่างเหมาะสม และคณะกรรมการควบคุมช่องทางการเปิดเผยข้อมูลให้สาธารณชนและผู้มีส่วนได้เสียสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก

แนวทาง หมวดที่ ๖

๑. คณะกรรมการกำกับดูแลให้มีกระบวนการการจัดทำข้อมูลที่สำคัญของรัฐวิสาหกิจ ทั้งข้อมูลด้านการเงินและด้านที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเงิน

๒. คณะกรรมการกำกับดูแลให้มีการเปิดเผยข้อมูลสำคัญได้อย่างถูกต้อง เพียงพอ เชื่อถือได้ สม่าเสมอ ทันเวลา เป็นไปตามกฎหมายและมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๖ ข้อที่ ๑ และข้อที่ ๒)

๓. คณะกรรมการกำกับดูแลให้มีการเปิดเผยข้อมูลผ่านช่องทางต่าง ๆ เพื่อให้สาธารณชนและผู้มีส่วนได้เสียแต่ละกลุ่มสามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวก และเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๖ ข้อที่ ๓)

๔. คณะกรรมการกำกับดูแลให้บุคลากรมีความพร้อมและเพียงพอในการจัดทำข้อมูล และสื่อสารข้อมูลสำคัญข้างต้นต่อสาธารณชนและผู้มีส่วนได้เสียแต่ละกลุ่ม

แนวทางปฏิบัติ หมวดที่ ๖

๑. การจัดทำข้อมูลสำคัญของรัฐวิสาหกิจให้ดำเนินการตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ ที่ กค ๐๘๐๕.๑/ว ๑๒๓ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๖ เรื่อง แนวทางการเปิดเผยข้อมูลของรัฐวิสาหกิจ หรือที่มีการปรับปรุงใหม่ รวมถึงให้รัฐวิสาหกิจเปิดเผยข้อมูลที่สำคัญอื่น ๆ เช่น การดำเนินงานด้านการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๒. รัฐวิสาหกิจสามารถอ้างอิงได้จากหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือที่มีการปรับปรุงใหม่ตามพระราชบัญญัติการพัฒนาการกำกับดูแลและบริหารรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๔๐ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับตัวอย่างข้อมูลขั้นต่ำที่ควรเปิดเผยบนเว็บไซต์

๓. รัฐวิสาหกิจสามารถอ้างอิงได้จากหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือที่มีการปรับปรุงใหม่ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแนวทางและช่องทางในการเผยแพร่ข้อมูล

หมวดที่ ๗ การบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายใน

หลักการ

ความเสี่ยงเป็นสิ่งที่อาจทำให้แผนงานหรือการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจไม่บรรลุตามพันธกิจ และวัตถุประสงค์ โดยก่อให้เกิดผลกระทบหรือความเสียหายต่อองค์กร โดยการบริหารความเสี่ยง การควบคุมภายใน และการตรวจสอบภายในที่เหมาะสมจะสามารถป้องกันหรือลดโอกาสที่เกิดผลเสียหายจากความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้ ดังนั้น คณะกรรมการจึงควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเสี่ยง การบริหารความเสี่ยง การควบคุมภายใน และการตรวจสอบภายใน เพื่อให้สามารถกำกับดูแลรัฐวิสาหกิจให้มีการบริหารความเสี่ยง การควบคุมภายใน และการตรวจสอบภายใน ที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ เป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐกำหนด

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๗-๑ ข้อที่ ๑)

แนวทาง หมวดที่ ๗

แนวทางสำหรับหมวดการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายใน ประกอบด้วย ๒ หัวข้อ ดังนี้

๑. การบริหารความเสี่ยง
๒. การควบคุมภายใน
 - ๒.๑ การกำกับดูแลการควบคุมภายใน
 - ๒.๒ นโยบายการต่อต้านการทุจริตและคอร์รัปชัน

๑. การบริหารความเสี่ยง

๑. คณะกรรมการควรมีความรู้ความเข้าใจในความเสี่ยงที่สำคัญของรัฐวิสาหกิจและการบริหารความเสี่ยง

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๗-๑ ข้อที่ ๒)

๒. คณะกรรมการควรพิจารณากำหนดนโยบายการบริหารความเสี่ยงและจัดให้มีระบบการบริหารความเสี่ยงให้เป็นไปตามพันธกิจ วัตถุประสงค์ ยุทธศาสตร์ และความเสี่ยงของรัฐวิสาหกิจ รวมทั้งกำกับดูแลให้มีการบริหารความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๗-๑ ข้อที่ ๓)

๓. คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้มีการทบทวนนโยบายการบริหารความเสี่ยงอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง
๔. คณะกรรมการควรจัดให้มีคณะอนุกรรมการบริหารความเสี่ยงและหน่วยงานที่มีหน้าที่ประเมินและกำกับดูแลความเสี่ยง เพื่อให้สามารถคาดการณ์ถึงความเสี่ยง และผลกระทบที่รัฐวิสาหกิจอาจจะได้รับ
๕. คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้มีบุคคลหรือหน่วยงานที่มีความเป็นอิสระเป็นผู้รับผิดชอบในการพัฒนาและสอบทานประสิทธิภาพของระบบบริหารความเสี่ยง พร้อมทั้งเปิดเผยรายงานการสอบทานไว้ในรายงานประจำปี

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๗-๑ ข้อที่ ๔)

๖. คณะกรรมการตรวจสอบควรให้ความเห็นถึงความเพียงพอของระบบบริหารความเสี่ยง

แนวทางปฏิบัติ หมวดที่ ๗-๑

๑. รัฐวิสาหกิจจะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ แนวทางปฏิบัติ และคู่มือดังต่อไปนี้

๑.๑ หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ หรือที่มีการปรับปรุงใหม่

๑.๒ หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการตรวจสอบภายในสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๑.๓ หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการควบคุมภายในสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑

๑.๔ หลักเกณฑ์/แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายใน ปี ๒๕๕๕ และคู่มือปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายใน ปี ๒๕๕๕ หรือที่มีการปรับปรุงใหม่

๑.๕ คู่มือการปฏิบัติงานของคณะกรรมการตรวจสอบสำหรับรัฐวิสาหกิจ ปี ๒๕๖๖ หรือที่มีการปรับปรุงใหม่

๑.๖ คู่มือการปฏิบัติงานการตรวจสอบภายในสำหรับรัฐวิสาหกิจปี ๒๕๖๖ หรือที่มีการปรับปรุงใหม่ ทั้งนี้ ให้รวมถึงกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

๒. ความเสี่ยงที่สำคัญ ให้หมายถึง โอกาสที่จะเกิดความผิดพลาด ความเสียหาย การรั่วไหล ความสูญเปล่า หรือเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ หรือการกระทำใด ๆ ที่อาจเกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอน ซึ่งอาจเกิดขึ้นในอนาคตและมีผลกระทบ หรือทำให้การดำเนินงานไม่ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายขององค์กรทั้งในด้านยุทธศาสตร์ การปฏิบัติงาน การเงินและการบริหาร

๓. รัฐวิสาหกิจสามารถอ้างอิงได้จากหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือที่มีการปรับปรุงใหม่ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาและอนุมัตินโยบายการบริหารความเสี่ยงของคณะกรรมการเพื่อให้มีระบบการบริหารความเสี่ยงที่เหมาะสม

๔. บุคคลหรือหน่วยงานที่เป็นอิสระ ให้หมายถึง บุคคลหรือหน่วยงานที่เป็นอิสระจากฝ่ายจัดการ ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ กลุ่มผู้ถือหุ้นรายใหญ่ หน่วยงานของรัฐ หรือบุคคลใดก็ตามที่จะทำให้เกิดการตัดสินใจที่ไม่เป็นอิสระ

๒. การควบคุมภายใน

๒.๑ การกำกับดูแลการควบคุมภายใน

๑) คณะกรรมการควรมีความรู้ความเข้าใจถึงความสำคัญของการควบคุมภายใน และการตรวจสอบภายใน รวมทั้งมีหน้าที่กำกับดูแลให้คณะกรรมการตรวจสอบปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างครบถ้วน

๒) คณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งกรรมการรัฐวิสาหกิจ เป็นกรรมการตรวจสอบ โดยกรรมการตรวจสอบต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเป็นอิสระและเที่ยงธรรม โดยไม่มีส่วนร่วมในการบริหารงาน และไม่มี ความขัดแย้งทางผลประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อม

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๗-๒ ข้อที่ ๑)

๓) คณะกรรมการควรกำหนดบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจสอบไว้เป็น ลายลักษณ์อักษร

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๗-๒ ข้อที่ ๒)

๔) คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้รัฐวิสาหกิจมีกระบวนการ กลไก หรือเครื่องมือที่ทำให้ คณะกรรมการตรวจสอบสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีอิสระและมีประสิทธิภาพ

๕) คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้ผู้สอบบัญชีได้รับข้อมูลครบถ้วนและเพียงพอที่จะสอบทาน รายงานทางการเงิน และรายงานอื่น ๆ ที่คณะกรรมการออกควบคู่กับรายงานทางการเงินที่ตนได้ตรวจสอบแล้ว และมีสิทธิที่จะแสดงความเห็นหากรายงานอื่นไม่สอดคล้องกับงบการเงินที่ได้ตรวจสอบแล้ว

๖) คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้มีบุคคลหรือหน่วยงานตรวจสอบภายในที่มีความเป็นอิสระ เป็นผู้รับผิดชอบในการพัฒนาและสอบทานประสิทธิภาพของระบบการควบคุมภายใน พร้อมทั้งเปิดเผยรายงาน การสอบทานไว้ในรายงานประจำปี

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๗-๒ ข้อที่ ๓)

๗) คณะกรรมการตรวจสอบควรให้ความเห็นถึงความเพียงพอของระบบการควบคุมภายใน

๒.๒ นโยบายการต่อต้านการทุจริตและคอร์รัปชัน

คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้มีการจัดทำนโยบายและแนวปฏิบัติด้านการต่อต้าน การทุจริตและคอร์รัปชันที่ชัดเจน และสื่อสารให้บุคลากรทุกระดับในรัฐวิสาหกิจ รวมถึงผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ ได้รับทราบ และสนับสนุนให้มีการปลูกฝังให้ฝ่ายจัดการและพนักงานทุกคนปฏิบัติตามนโยบายและแนวปฏิบัติดังกล่าว

แนวทางปฏิบัติ หมวดที่ ๗-๒

๑. รัฐวิสาหกิจจะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ แนวทางปฏิบัติ และคู่มือดังต่อไปนี้

๑.๑ หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการตรวจสอบภายในสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๑.๒ ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยคณะกรรมการตรวจสอบและหน่วยตรวจสอบภายในของรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๕๕

๑.๓ คู่มือการปฏิบัติงานของคณะกรรมการตรวจสอบสำหรับรัฐวิสาหกิจ ปี ๒๕๖๖ หรือที่มีการปรับปรุงใหม่

๑.๔ คู่มือการปฏิบัติงานการตรวจสอบภายในสำหรับรัฐวิสาหกิจ ปี ๒๕๖๖ หรือที่มีการปรับปรุงใหม่ ทั้งนี้ ให้รวมถึงกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

๒. รัฐวิสาหกิจสามารถอ้างอิงได้จากหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือที่มีการปรับปรุงใหม่ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจสอบ

๓. บุคคลหรือหน่วยงานที่เป็นอิสระ หมายถึง บุคคลหรือหน่วยงานที่มีความเป็นอิสระจากฝ่ายจัดการ ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ กลุ่มผู้ถือหุ้นรายใหญ่ หน่วยงานของรัฐ หรือบุคคลใดก็ตามที่จะทำให้เกิดการตัดสินใจที่ไม่เป็นอิสระ

หมวดที่ ๘ จรรยาบรรณ

หลักการ

คณะกรรมการมีหน้าที่กำหนดแนวปฏิบัติในเรื่องของจรรยาบรรณและกำกับดูแลให้กรรมการผู้บริหาร และพนักงานรัฐวิสาหกิจทุกคนยึดถือและปฏิบัติให้สอดคล้องและอยู่ในทิศทางเดียวกัน รวมถึงจัดให้มีช่องทางการรับเรื่องร้องเรียนเมื่อพบเห็นการประพฤติปฏิบัติที่ผิดจรรยาบรรณหรือไม่เป็นไปตามแนวปฏิบัติที่กำหนด

แนวทาง หมวดที่ ๘

๑. คณะกรรมการควรกำหนดแนวปฏิบัติด้านจรรยาบรรณในการปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจโดยคำนึงถึงหลักความซื่อสัตย์สุจริต ความมีคุณธรรมและศีลธรรมอันดี ความบริสุทธิ์ใจ ความถูกต้อง และธรรมเนียนที่ดี รวมถึงเจตนารมณ์ของกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๘)

๒. คณะกรรมการควรดูแลให้เรื่องจรรยาบรรณเป็นเรื่องที่กรรมการ ฝ่ายจัดการ และพนักงานรัฐวิสาหกิจทุกคนต้องยึดถือ และปฏิบัติให้สอดคล้องและอยู่ในทิศทางเดียวกันอย่างเคร่งครัด

๓. คณะกรรมการควรกำหนดให้มีช่องทางการรับเรื่องร้องเรียนเมื่อพบเห็นการประพฤติปฏิบัติที่ผิดจรรยาบรรณหรือไม่เป็นไปตามแนวปฏิบัติที่กำหนด และมีมาตรการในการตรวจสอบและคุ้มครองผู้ที่ร้องเรียนอย่างเหมาะสม

แนวทางปฏิบัติ หมวดที่ ๘

มาตรฐานเรื่องจรรยาบรรณต้องสอดคล้องและเป็นไปตามประมวลจริยธรรมสำหรับผู้บริหาร และพนักงานรัฐวิสาหกิจ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๘ ตอนพิเศษ ๒๓๖ ง เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๔ หรือที่มีการปรับปรุงใหม่

หมวดที่ ๙ การติดตามผลการดำเนินงาน

หลักการ

ภาครัฐในฐานะเจ้าของควรรื้อหรือร่วมกับคณะกรรมการเพื่อกำหนดข้อตกลงการประเมินผลการดำเนินงานที่สอดคล้องกับ แผนพัฒนารัฐวิสาหกิจ แผนวิสาหกิจ แผนปฏิบัติการประจำปี และแผนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจ และควรจัดให้มีผู้ประเมินผลการดำเนินงานที่มีความเชี่ยวชาญ และมีความเข้าใจในเป้าหมายและขอบเขตการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจ อีกทั้งติดตามให้รัฐวิสาหกิจนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงานต่อไป โดยคณะกรรมการมีบทบาทในการกำกับดูแลให้รัฐวิสาหกิจดำเนินงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ได้ตกลงไว้ในข้อตกลงการประเมินผลการดำเนินงาน

แนวทาง หมวดที่ ๙

๑. คณะกรรมการควรรื้อหรือร่วมกับภาครัฐในฐานะเจ้าของในการจัดทำข้อตกลงการประเมินผลการดำเนินงาน (Performance Agreement) เป็นลายลักษณ์อักษรที่ชัดเจน

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๙ ข้อที่ ๑)

๒. คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้รัฐวิสาหกิจดำเนินงานให้บรรลุผลตามข้อตกลงการประเมินผลงานที่ได้ตกลงร่วมกันกับภาครัฐในฐานะเจ้าของ

๓. คณะกรรมการควรเผยแพร่ผลการดำเนินงานเทียบกับเป้าหมายตามข้อตกลงการประเมินผลการดำเนินงานให้กับผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ ได้รับทราบ

(คำอธิบายเพิ่มเติมตามแนวทางปฏิบัติหมวดที่ ๙ ข้อที่ ๒)

๔. คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้มีการนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจ

แนวทางปฏิบัติ หมวดที่ ๙

๑. รัฐวิสาหกิจจะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการพัฒนากำกับดูแลและบริหารรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๖๒ หมวด ๔ การประเมินผลการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจ รวมถึงกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

๒. รัฐวิสาหกิจสามารถอ้างอิงได้จากหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือที่มีการปรับปรุงใหม่ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแนวทางและช่องทางในการเผยแพร่ข้อมูล

แหล่งอ้างอิง

๑. หลักการกำกับดูแลกิจการ ค.ศ. ๒๐๒๓ (G๒๐/OECD Principles of Corporate Governance ๒๐๒๓) จัดทำโดยองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organisation for Economic Co-operation and Development: OECD)
๒. หลักการและแนวทางการปฏิบัติการกำกับดูแลกิจการที่ดีในรัฐวิสาหกิจ ค.ศ. ๒๐๒๔ (OECD Guidelines on Corporate Governance of State-Owned Enterprises ๒๐๒๔) จัดทำโดย OECD
๓. หลักการกำกับดูแลที่ดีในรัฐวิสาหกิจ ค.ศ. ๒๐๑๔ (Corporate Governance of State-Owned Enterprises ๒๐๑๔) จัดทำโดยธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและพัฒนาหรือธนาคารโลก (World Bank)
๔. หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน พ.ศ. ๒๕๖๐ (Corporate Governance Code for listed companies ๒๐๑๗) จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
๕. หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน พ.ศ. ๒๕๕๕ (Good Corporate Governance Principles for Listed Companies ๒๐๑๒) จัดทำโดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ
กระทรวงการคลัง

อาคาร ๑๕๐ ปี กระทรวงการคลัง ชั้น ๑๒เอ - ๑๕ ถนนพระรามที่ ๖
แขวงพญาไท เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๒๙๘ ๕๘๘๐